

Morgenen efter en Moders Dødsdag. Et Digt af Olf. Ricard.

Der var kun een, der sov i Nat. Vi andre kasted os omkring paa Lejet...

.. Det tyktes mig, som aanded jagt dit Bryst. — Kun Blændværk! Intet Blod i Aeren ruller...

Saa stred den første moderløse Nat. Vi prøvede paa i Dret at fornemme, Angst for at glemme den, den fære Stemme...

Beppo. Ved E. S.

(Fortjat.)

Den unge Sømand saa med Undren paa den lille Dreng. Baret var en Gaade for ham. At han kunde ønske et Stykke Træ med fire...

"Hvor bor du?" spurgte han pludselig. Beppo nævned en skummel Gade tæt ved Themsen, og fortalte videre...

"Gi'r din Herre dig Lov til at spille paa den Violin?" spurgte han nu Beppo.

Drengen var længe om at forstaa Meningen af disse Ord, men da det gik op for ham, kom der et eget Glimt i hans Øjne.

"Jeg ved det ikke," sagde han svende; saa lyste det. "Jeg vil bede Netta spørge om det, hun er jaa god, og han gør altid, som hun siger."

"Hvem er Netta?" Drengen saa forvirret ud. "Hun er hos os der," sagde han og nikkede i Retning af den Gade, han havde nævnet...

"Se her," sagde Eric og gav ham nogle Penge. "Saa nu hjem, og saa haaber jeg, at din ny Skat vil udfolde din Herres Vrede, og at du ikke altså snart bliver ked af den."

"Ja, ja, det er godt alt sammen," afbrød Eric utaalmodig. "Det er godt ment med de Betsignelser. Jeg har hørt dem jaa tidt, og set, at jo flere der er af dem, jo mindre Taknemlighed er der i Virkeligheden."

"Ja, men det er ikke nogen Sorgen for, hvad de maatte kan finde paa at gøre, indvendte Edith, "jeg er nu sikker paa, Eric, at naar du er væk, jaa er jeg bange for, at nogle af alle disse her, de overfalder os, eller myrder os, eller udplyndrer os, eller stikker Ald paa Huset."

"Da jeg er saadan en Forsikring imod Jndbrud og Mord og Mordbrand," lo Eric muntert. "Hvor det er Stude, at Folk almindeligvis ikke fender alle disse mine gode Gæmmer, jaa kunde jeg jo formelig leje mig ud om Natten; det vilde vist smide mere af sig end at være Sømand; desuden —"

"Det er vist meget heldigt, at Eric kun er hjemme jaa kort," bemærkede nu Edith, "for den Skare af Gadefejere og Tiggermadammer, blinde Mand og Virekassemand, Musikantere og Villedskrammere, som kommer her i Gaden, — det er somme Tider lige drøjt nok. Eric er vist ogsaa elsket af "Folket" som Kronprinsen."

"Hvor du er elskværdig, lille Søster; jeg føler mig smigret," lo hendes Broder.

"Men hvad blev der ellers af Drengen?" spurgte den yngste af Søstrene, Gertrud.

Eric fortalte nu hele Historien i jaa Ord, men fortalte dog ikke, hvad Violinen havde kostet.

"Du had dog vel ikke Juren om at komme her, haaber jeg?" spurgte den Jorde, da han havde sluttet.

"Vi har skam tilstrækkelig af dine Pensionærer i Jorvejen."

"Ja, det er ikke hyggeligt," indfald Edith igen. "Man hører hver evige Dag frugtelige Historier om saadanne Tyvebander, og jeg er sikker paa, at Eric kunde finde alle sine døde og blinde og lamme Tiggere i Vejledelse af deres Sønners fulde Brug, hvis bare han kunde træffe dem der, hvor de har deres Smutkuller."

"Naa, ja, ja, hvad Øiet ikke ser, det Hjertet ikke rør," lo Eric og rejste sig fra Bordet. "og jeg er nu sikker paa, at mine stakkels Tiggere ikke har gjort noget forbrøderij."

"Ja, men det er ikke nogen Sorgen for, hvad de maatte kan finde paa at gøre, indvendte Edith, "jeg er nu sikker paa, Eric, at naar du er væk, jaa er jeg bange for, at nogle af alle disse her, de overfalder os, eller myrder os, eller udplyndrer os, eller stikker Ald paa Huset."

"Da jeg er saadan en Forsikring imod Jndbrud og Mord og Mordbrand," lo Eric muntert. "Hvor det er Stude, at Folk almindeligvis ikke fender alle disse mine gode Gæmmer, jaa kunde jeg jo formelig leje mig ud om Natten; det vilde vist smide mere af sig end at være Sømand; desuden —"

.. Det tyktes mig, som aanded jagt dit Bryst. — Kun Blændværk! Intet Blod i Aeren ruller...

Ør dit Arbejde ordentligt.

"Det faar være nok nu," sagde Hans og kastede Stobørsten fra sig. "Stovlerne er rigtignok ikke videre blanke, men det er godt nok."

"Naa, nei, lidt langt forbi," sagde det Arbejde ordentligt. "Lad i det samme en alvorlig Rest bagved ham. Det var hans Fader, Hans blev blusende rød."

"Dine Stovler er ikke jaa vel borsjede, som de burde være," vedblev Faderen, "tag Børsten og begynd paan; naar du er færdig, kan du komme ind til mig paa Kontoret, saa skal jeg fortælle dig noget."

"Ja, ja, det er vist meget heldigt, at Eric kun er hjemme jaa kort," bemærkede nu Edith, "for den Skare af Gadefejere og Tiggermadammer, blinde Mand og Virekassemand, Musikantere og Villedskrammere, som kommer her i Gaden, — det er somme Tider lige drøjt nok. Eric er vist ogsaa elsket af "Folket" som Kronprinsen."

"Gi'r din Herre dig Lov til at spille paa den Violin?" spurgte han nu Beppo.

Drengen var længe om at forstaa Meningen af disse Ord, men da det gik op for ham, kom der et eget Glimt i hans Øjne.

"Jeg ved det ikke," sagde han svende; saa lyste det. "Jeg vil bede Netta spørge om det, hun er jaa god, og han gør altid, som hun siger."

"Hvem er Netta?" Drengen saa forvirret ud. "Hun er hos os der," sagde han og nikkede i Retning af den Gade, han havde nævnet...

"Se her," sagde Eric og gav ham nogle Penge. "Saa nu hjem, og saa haaber jeg, at din ny Skat vil udfolde din Herres Vrede, og at du ikke altså snart bliver ked af den."

"Ja, ja, det er godt alt sammen," afbrød Eric utaalmodig. "Det er godt ment med de Betsignelser. Jeg har hørt dem jaa tidt, og set, at jo flere der er af dem, jo mindre Taknemlighed er der i Virkeligheden."

"Ja, men det er ikke nogen Sorgen for, hvad de maatte kan finde paa at gøre, indvendte Edith, "jeg er nu sikker paa, Eric, at naar du er væk, jaa er jeg bange for, at nogle af alle disse her, de overfalder os, eller myrder os, eller udplyndrer os, eller stikker Ald paa Huset."

"Da jeg er saadan en Forsikring imod Jndbrud og Mord og Mordbrand," lo Eric muntert. "Hvor det er Stude, at Folk almindeligvis ikke fender alle disse mine gode Gæmmer, jaa kunde jeg jo formelig leje mig ud om Natten; det vilde vist smide mere af sig end at være Sømand; desuden —"

"Det er vist meget heldigt, at Eric kun er hjemme jaa kort," bemærkede nu Edith, "for den Skare af Gadefejere og Tiggermadammer, blinde Mand og Virekassemand, Musikantere og Villedskrammere, som kommer her i Gaden, — det er somme Tider lige drøjt nok. Eric er vist ogsaa elsket af "Folket" som Kronprinsen."

"Gi'r din Herre dig Lov til at spille paa den Violin?" spurgte han nu Beppo.

Drengen var længe om at forstaa Meningen af disse Ord, men da det gik op for ham, kom der et eget Glimt i hans Øjne.

"Jeg ved det ikke," sagde han svende; saa lyste det. "Jeg vil bede Netta spørge om det, hun er jaa god, og han gør altid, som hun siger."

"Hvem er Netta?" Drengen saa forvirret ud. "Hun er hos os der," sagde han og nikkede i Retning af den Gade, han havde nævnet...

"Se her," sagde Eric og gav ham nogle Penge. "Saa nu hjem, og saa haaber jeg, at din ny Skat vil udfolde din Herres Vrede, og at du ikke altså snart bliver ked af den."

"Ja, ja, det er godt alt sammen," afbrød Eric utaalmodig. "Det er godt ment med de Betsignelser. Jeg har hørt dem jaa tidt, og set, at jo flere der er af dem, jo mindre Taknemlighed er der i Virkeligheden."

"Ja, men det er ikke nogen Sorgen for, hvad de maatte kan finde paa at gøre, indvendte Edith, "jeg er nu sikker paa, Eric, at naar du er væk, jaa er jeg bange for, at nogle af alle disse her, de overfalder os, eller myrder os, eller udplyndrer os, eller stikker Ald paa Huset."

"Da jeg er saadan en Forsikring imod Jndbrud og Mord og Mordbrand," lo Eric muntert. "Hvor det er Stude, at Folk almindeligvis ikke fender alle disse mine gode Gæmmer, jaa kunde jeg jo formelig leje mig ud om Natten; det vilde vist smide mere af sig end at være Sømand; desuden —"

"Det er vist meget heldigt, at Eric kun er hjemme jaa kort," bemærkede nu Edith, "for den Skare af Gadefejere og Tiggermadammer, blinde Mand og Virekassemand, Musikantere og Villedskrammere, som kommer her i Gaden, — det er somme Tider lige drøjt nok. Eric er vist ogsaa elsket af "Folket" som Kronprinsen."

Den lutheriske Kirke.

Følgende er en Overtællelse fra The Episcopal Recorder, et stort og vel episkopal kirkeblad her i Landet.

Bladet skriver: "Den lutheriske Kirke i De forenede Stater har Anerkendelse for at være et af de kirkefund, som vokser meget stærkt."

Året 1907 har været Vidne til en merkvaerdig Vækst i vore lutheriske Brodres Arbejde. Medlemskabet, som nu har passeret de 2 Millioner Medlemmer, viser en Tilvækst i 1907 af 72,253, hvilket er en Jørgelse af 4 Procent. De 2 Millioner Medlemmer er delt i 13,142 Menigheder med 8,052 Præster. Den gennemsnitlige Jørgelse til Missionen er lidt over 1 Dollars pr. Medlem — og naar ialt op til \$2,200,471, hvilket er en Jørgelse i sidste Aar af over en Fjerdedel Million Dollars. De 24 teologiske Skoler indenfor den lutheriske Kirke her i Landet har en Verdi af \$1,908,500. Disse Skoler har et Gavefond af omtrent en Million Dollars. De har 96 Professorer med 1,137 teologiske Studenter. Dette er virkelig en storartet Fremgang og lover godt for Fremtiden. Dagene, i hvilke vi lever, er i manges Tanker forfaldsfulde — og det er ikke vanstelig at sige, at den menneskelige Profer. Derfor er denne smukke Fremgang af en Søsterkirke i Særdeleshed opmuntrende og indgyder det Haab, at Sagerne ikke staa nær saa daarligt til, som nogle vil give det Udseende af."

Saa langt Bladet. — Da jeg læste ovenstående, kom jeg til at tænke paa, at det maatte kunde glæde andre i vort Samfund at læse det, som det glædede mig. Det glæder mig altid at høre, at det glæder fremad for Guds Kirke paa Jord, og naar det glæder mig at høre, at det glæder fremad for vor dyrebare lutheriske Kirke, som ligger mig mest paa Sinde af alle Kirkesamfund. Men naar den lutheriske Kirke har haft jaa stor en Fremgang i vort Land, jaa tror jeg, at det har sin Grund i, at den mere end nogen anden Kirke har været tro mod Guds Ord. Det Vidnesbyrd tror jeg, at der i nogen Maade kan gives den lutheriske Kirke her i Landet. Naa Herren bevare den paa dette Stade, da har den sikkert en meget stor Fremtid for sig i De forenede Stater."

Vi trænger ikke til en ny Bibel; men vi trænger til en ny Sol — eller en ny Jord; men vi trænger til at bruge den gamle Sols Stråler og den gamle Jords Frugtbarhed bedre. Hver Gang vi samles i Guds Hus om Guds Ord, skalde vi igennem Fortyndelsen og Ublæggelsen af dets dyrebare Sandheder opfordres og opmuntres direkte eller indirekte til at bruge Bibelen i vort Hjem og hente Lys og Frugtbarhed for vort Liv i alle dets Forhold fra den — Vogen over alle Væger.

S. S. e. Neenah, Wis.

Kærlighedens Farve. Nolette af Harald Jensen.

Advokat Ward traadte fastere i Klifferne, siden han — til Trods for sin unge Alder — af Partiet var udset til Senatembedet. Han vidste, hven var stolt af ham.

Med hvert Trin, han gjorde op ad den brede Stentrapp til Terrassen foran Stats-Kapitoliet, vilde Brodens ligefom døde, for at Støvrens fine Knirken kunde høres ud i Middags-

fra den idelige Silen. Deres høire Støve harer paa Saaens Jndside Spor af Chicagos graalige Gade-smuds; og af denne Cigarastes Kulør ser jeg, De har roget en Utica. Der paa Deres høire Bryst viser sig ligefom en Hævelse — de fede Bankfædder, som Deres Joredrag indbringer. Paa Deres Skuffert her bemærker jeg et fint Lag Cementstøv, fordi man i Springfield netop for Tiden er i Gang med at ombygge Jragtstationen. — Og endelig bærer samme Skuffert med store Bogstaver Mærket: Conan Doyle."

Digteren tilstod leende, at han i Sandhed var kendt, opdaget, narpet, identificeret, og rakte Kniften det ønkedte Krifort.

Hemmeligheden ved EN SKØN Ansigtssarve meddeles nu FRIT

Hvilken Skønhed er ønskeligere end en yndig Ansigtssarve og elegante Juveler. EN LÆGLIGHED FOR ENHVER KVINDEN TIL AT OPNAA BEGGE, for en begrænset Tid.

Anvisning og Opskrift for at opnaa en fejleri Ansigtssarve er en Hemmelighed, som længe har været bevogtet af Østlændinger og Grækere.

Dette opnaaede vi efter flere Aars Arbejde og stort Udvalg. Det er den Metode, som bruges af de fagreste og smukkeste Kvinder i Europa.

Hundreder af amerikanske Kvinder, som nu bruger det, har udtrykt deres Behag og Tilfredshed.

Denne Hemmelighed er let at forstaa og nem at følge, og det vil spare Dem for Udvalg til "cream", Sminkevand og Blegger, give Dem en smuk Ansigtssarve for bestandig og frier Huden fra Blegner, daarlig Kulør etc. Det er alene værd mange Gange den Pris, vi beholder Dem om at sende for en Diamantring af nyeste "design".

Vi sælger Dem Ringen for kun lidt mere, end den koster at fabrikere. — Prisen er mindre end Halvdelen af, hvad andre tager. Opskriften gives frit med Ringen.

Det er en ægte "rose cut" Diamantring med gnistrende Glans, absolut garanteret, meget fin, formet som en "Belcher" med "Tiffany Setting" af 12 Kt. Guld-Skal. Hos Deres Juveler vilde den koste adskilligt over \$2.00.

Vi vil sende i Posten nævnte Opskrift frit, naar Deres Ordre for Ringen tillige med \$2.00 i M. O., Primerker eller Sedler modtages.

Send Deres Ordre, for Forsyningen er opbrugt. Dette Tilbud gøres for en begrænset Tid for at avertere og indføre vore Varer. Send i Dag, for Lejligheden gaar tabt.

T. C. MOSELEY 22 East 23rd Street, New York City.

FRIT Vi vil give store Præmier til Kvinder for Indsamling af Navne og for at sælge vore "Novelties". Send Deres Navn i Dag efter vor nye Plan for stor Fortjeneste med lidet Arbejde. Skriv i Dag. Adresse: C. T. MOSELEY Premium Department 22 E. 23rd Street, New York City.

fra den idelige Silen. Deres høire Støve harer paa Saaens Jndside Spor af Chicagos graalige Gade-smuds; og af denne Cigarastes Kulør ser jeg, De har roget en Utica. Der paa Deres høire Bryst viser sig ligefom en Hævelse — de fede Bankfædder, som Deres Joredrag indbringer. Paa Deres Skuffert her bemærker jeg et fint Lag Cementstøv, fordi man i Springfield netop for Tiden er i Gang med at ombygge Jragtstationen. — Og endelig bærer samme Skuffert med store Bogstaver Mærket: Conan Doyle."

Digteren tilstod leende, at han i Sandhed var kendt, opdaget, narpet, identificeret, og rakte Kniften det ønkedte Krifort.

Den lutheriske Kirke.

Følgende er en Overtællelse fra The Episcopal Recorder, et stort og vel episkopal kirkeblad her i Landet.

Bladet skriver: "Den lutheriske Kirke i De forenede Stater har Anerkendelse for at være et af de kirkefund, som vokser meget stærkt."

Året 1907 har været Vidne til en merkvaerdig Vækst i vore lutheriske Brodres Arbejde. Medlemskabet, som nu har passeret de 2 Millioner Medlemmer, viser en Tilvækst i 1907 af 72,253, hvilket er en Jørgelse af 4 Procent. De 2 Millioner Medlemmer er delt i 13,142 Menigheder med 8,052 Præster. Den gennemsnitlige Jørgelse til Missionen er lidt over 1 Dollars pr. Medlem — og naar ialt op til \$2,200,471, hvilket er en Jørgelse i sidste Aar af over en Fjerdedel Million Dollars. De 24 teologiske Skoler indenfor den lutheriske Kirke her i Landet har en Verdi af \$1,908,500. Disse Skoler har et Gavefond af omtrent en Million Dollars. De har 96 Professorer med 1,137 teologiske Studenter. Dette er virkelig en storartet Fremgang og lover godt for Fremtiden. Dagene, i hvilke vi lever, er i manges Tanker forfaldsfulde — og det er ikke vanstelig at sige, at den menneskelige Profer. Derfor er denne smukke Fremgang af en Søsterkirke i Særdeleshed opmuntrende og indgyder det Haab, at Sagerne ikke staa nær saa daarligt til, som nogle vil give det Udseende af."

Saa langt Bladet. — Da jeg læste ovenstående, kom jeg til at tænke paa, at det maatte kunde glæde andre i vort Samfund at læse det, som det glædede mig. Det glæder mig altid at høre, at det glæder fremad for Guds Kirke paa Jord, og naar det glæder mig at høre, at det glæder fremad for vor dyrebare lutheriske Kirke, som ligger mig mest paa Sinde af alle Kirkesamfund. Men naar den lutheriske Kirke har haft jaa stor en Fremgang i vort Land, jaa tror jeg, at det har sin Grund i, at den mere end nogen anden Kirke har været tro mod Guds Ord. Det Vidnesbyrd tror jeg, at der i nogen Maade kan gives den lutheriske Kirke her i Landet. Naa Herren bevare den paa dette Stade, da har den sikkert en meget stor Fremtid for sig i De forenede Stater."

Vi trænger ikke til en ny Bibel; men vi trænger til en ny Sol — eller en ny Jord; men vi trænger til at bruge den gamle Sols Stråler og den gamle Jords Frugtbarhed bedre. Hver Gang vi samles i Guds Hus om Guds Ord, skalde vi igennem Fortyndelsen og Ublæggelsen af dets dyrebare Sandheder opfordres og opmuntres direkte eller indirekte til at bruge Bibelen i vort Hjem og hente Lys og Frugtbarhed for vort Liv i alle dets Forhold fra den — Vogen over alle Væger.

S. S. e. Neenah, Wis.

Kærlighedens Farve. Nolette af Harald Jensen.

Advokat Ward traadte fastere i Klifferne, siden han — til Trods for sin unge Alder — af Partiet var udset til Senatembedet. Han vidste, hven var stolt af ham.

Med hvert Trin, han gjorde op ad den brede Stentrapp til Terrassen foran Stats-Kapitoliet, vilde Brodens ligefom døde, for at Støvrens fine Knirken kunde høres ud i Middags-

fra den idelige Silen. Deres høire Støve harer paa Saaens Jndside Spor af Chicagos graalige Gade-smuds; og af denne Cigarastes Kulør ser jeg, De har roget en Utica. Der paa Deres høire Bryst viser sig ligefom en Hævelse — de fede Bankfædder, som Deres Joredrag indbringer. Paa Deres Skuffert her bemærker jeg et fint Lag Cementstøv, fordi man i Springfield netop for Tiden er i Gang med at ombygge Jragtstationen. — Og endelig bærer samme Skuffert med store Bogstaver Mærket: Conan Doyle."

Digteren tilstod leende, at han i Sandhed var kendt, opdaget, narpet, identificeret, og rakte Kniften det ønkedte Krifort.

Den lutheriske Kirke.

Følgende er en Overtællelse fra The Episcopal Recorder, et stort og vel episkopal kirkeblad her i Landet.

Bladet skriver: "Den lutheriske Kirke i De forenede Stater har Anerkendelse for at være et af de kirkefund, som vokser meget stærkt."

Året 1907 har været Vidne til en merkvaerdig Vækst i vore lutheriske Brodres Arbejde. Medlemskabet, som nu har passeret de 2 Millioner Medlemmer, viser en Tilvækst i 1907 af 72,253, hvilket er en Jørgelse af 4 Procent. De 2 Millioner Medlemmer er delt i 13,142 Menigheder med 8,052 Præster. Den gennemsnitlige Jørgelse til Missionen er lidt over 1 Dollars pr. Medlem — og naar ialt op til \$2,200,471, hvilket er en Jørgelse i sidste Aar af over en Fjerdedel Million Dollars. De 24 teologiske Skoler indenfor den lutheriske Kirke her i Landet har en Verdi af \$1,908,500. Disse Skoler har et Gavefond af omtrent en Million Dollars. De har 96 Professorer med 1,137 teologiske Studenter. Dette er virkelig en storartet Fremgang og lover godt for Fremtiden. Dagene, i hvilke vi lever, er i manges Tanker forfaldsfulde — og det er ikke vanstelig at sige, at den menneskelige Profer. Derfor er denne smukke Fremgang af en Søsterkirke i Særdeleshed opmuntrende og indgyder det Haab, at Sagerne ikke staa nær saa daarligt til, som nogle vil give det Udseende af."

Saa langt Bladet. — Da jeg læste ovenstående, kom jeg til at tænke paa, at det maatte kunde glæde andre i vort Samfund at læse det, som det glædede mig. Det glæder mig altid at høre, at det glæder fremad for Guds Kirke paa Jord, og naar det glæder mig at høre, at det glæder fremad for vor dyrebare lutheriske Kirke, som ligger mig mest paa Sinde af alle Kirkesamfund. Men naar den lutheriske Kirke har haft jaa stor en Fremgang i vort Land, jaa tror jeg, at det har sin Grund i, at den mere end nogen anden Kirke har været tro mod Guds Ord. Det Vidnesbyrd tror jeg, at der i nogen Maade kan gives den lutheriske Kirke her i Landet. Naa Herren bevare den paa dette Stade, da har den sikkert en meget stor Fremtid for sig i De forenede Stater."

Vi trænger ikke til en ny Bibel; men vi trænger til en ny Sol — eller en ny Jord; men vi trænger til at bruge den gamle Sols Stråler og den gamle Jords Frugtbarhed bedre. Hver Gang vi samles i Guds Hus om Guds Ord, skalde vi igennem Fortyndelsen og Ublæggelsen af dets dyrebare Sandheder opfordres og opmuntres direkte eller indirekte til at bruge Bibelen i vort Hjem og hente Lys og Frugtbarhed for vort Liv i alle dets Forhold fra den — Vogen over alle Væger.

S. S. e. Neenah, Wis.

Kærlighedens Farve. Nolette af Harald Jensen.

Advokat Ward traadte fastere i Klifferne, siden han — til Trods for sin unge Alder — af Partiet var udset til Senatembedet. Han vidste, hven var stolt af ham.

Med hvert Trin, han gjorde op ad den brede Stentrapp til Terrassen foran Stats-Kapitoliet, vilde Brodens ligefom døde, for at Støvrens fine Knirken kunde høres ud i Middags-

fra den idelige Silen. Deres høire Støve harer paa Saaens Jndside Spor af Chicagos graalige Gade-smuds; og af denne Cigarastes Kulør ser jeg, De har roget en Utica. Der paa Deres høire Bryst viser sig ligefom en Hævelse — de fede Bankfædder, som Deres Joredrag indbringer. Paa Deres Skuffert her bemærker jeg et fint Lag Cementstøv, fordi man i Springfield netop for Tiden er i Gang med at ombygge Jragtstationen. — Og endelig bærer samme Skuffert med store Bogstaver Mærket: Conan Doyle."

Digteren tilstod leende, at han i Sandhed var kendt, opdaget, narpet, identificeret, og rakte Kniften det ønkedte Krifort.

Den lutheriske Kirke.

Følgende er en Overtællelse fra The Episcopal Recorder, et stort og vel episkopal kirkeblad her i Landet.

filtheden, og Knæet blev spændigt rettet for hver Gang. Advokaten vilde blot op at se sig om paa det Sted, hvorfra han snart i Kraft af Medborgernes Tillid skulde forvare Verden med sin Veltalenhed og sit politiske Smille.

Han stansede oppe ved Terrassens Plomiterrabatter. Smukke var de. De ligefaarne store Stjernebede bragende med Bløde og Plomjier i mangfoldige Farver, holdt til Form og Orden af den omhyggelige Kunstgartner.

Det faldt ham ind, at det var et tiltalende Billede paa, hvorledes en Senators Taler skulde være formfuldendte, skarptfaarne, fulde af Plomjier.

Advokaten vendte sig. Se der. — Op ad Højtykket til det folkefære Mindesmarke over Statens Helte hang et Myr af gule Rojer. Solen almindede paa Buffens grønne Bløde, som daandede de under deres egen Tøflighed og Duft.

Men — — var Duften Mr. Ward for stærk, siden han faaledes naaet sig Strid for Strid baglænds?

Ved det sjenfattede Brystværn stansede han og lænede sig op til det. Bliffet var stadig rettet imod Rojerne.

Der var ingen Tvivl mulig. Een Gang — kun een Gang for i sit Liv havde han set det samme Syn. Naa, saadan hang de gule Rojer, bedøvede beslgt om hende den Dag — for Aar tilbage — da han lovede hende sit Hjerte. Han saa dem ganske tydeligt hænge ned fra Altanen ved hendes Hjem. Og hun stod der — med en blank Daare i Øiet. Nu rakte hun ham en af de gule Rojer til Munde: "Jeg venter, hvorlænge det end varer," sagde hun.

Men han var aldrig kommen at indfri sit Løfte, for Egerrigheden havde stjaalet hans Hjerte. En Farmerdatter kunde ikke passe ind i Advokatens Livsplan.

Da Advokat Ward en Times Tid senere gik ned over Gaden til Jernbanestationen, var Værdigheden gledet af ham, og Støvlerne knirkede i

fra den idelige Silen. Deres høire Støve harer paa Saaens Jndside Spor af Chicagos graalige Gade-smuds; og af denne Cigarastes Kulør ser jeg, De har roget en Utica. Der paa Deres høire Bryst viser sig ligefom en Hævelse — de fede Bankfædder, som Deres Joredrag indbringer. Paa Deres Skuffert her bemærker jeg et fint Lag Cementstøv, fordi man i Springfield netop for Tiden er i Gang med at ombygge Jragtstationen. — Og endelig bærer samme Skuffert med store Bogstaver Mærket: Conan Doyle."

Digteren tilstod leende, at han i Sandhed var kendt, opdaget, narpet, identificeret, og rakte Kniften det ønkedte Krifort.

Den lutheriske Kirke.

Følgende er en Overtællelse fra The Episcopal Recorder, et stort og vel episkopal kirkeblad her i Landet.

Bladet skriver: "Den lutheriske Kirke i De forenede Stater har Anerkendelse for at være et af de kirkefund, som vokser meget stærkt."

Året 1907 har været Vidne til en merkvaerdig Vækst i vore lutheriske Brodres Arbejde. Medlemskabet, som nu har passeret de 2 Millioner Medlemmer, viser en Tilvækst i 1907 af 72,253, hvilket er en Jørgelse af 4 Procent. De 2 Millioner Medlemmer er delt i 13,142 Menigheder med 8,052 Præster. Den gennemsnitlige Jørgelse til Missionen er lidt over 1 Dollars pr. Medlem — og naar ialt op til \$2,200,471, hvilket er en Jørgelse i sidste Aar af over en Fjerdedel Million Dollars. De 24 teologiske Skoler indenfor den lutheriske Kirke her i Landet har en Verdi af \$1,908,500. Disse Skoler har et Gavefond af omtrent en Million Dollars. De har 96 Professorer med 1,137 teologiske Studenter. Dette er virkelig en storartet Fremgang og lover godt for Fremtiden. Dagene, i hvilke vi lever, er i manges Tanker forfaldsfulde — og det er ikke vanstelig at sige, at den menneskelige Profer. Derfor er denne smukke Fremgang af en Søsterkirke i Særdeleshed opmuntrende og indgyder det Haab, at Sagerne ikke staa nær saa daarligt til, som nogle vil give det Udseende af."

Saa langt Bladet. — Da jeg læste ovenstående, kom jeg til at tænke paa, at det maatte kunde glæde andre i vort Samfund at læse det, som det glædede mig. Det glæder mig altid at høre, at det glæder fremad for Guds Kirke paa Jord, og naar det glæder mig at høre, at det glæder fremad for vor dyrebare lutheriske Kirke, som ligger mig mest paa Sinde af alle Kirkesamfund. Men naar den lutheriske Kirke har haft jaa stor en Fremgang i vort Land, jaa tror jeg, at det har sin Grund i, at den mere end nogen anden Kirke har været tro mod Guds Ord. Det Vidnesbyrd tror jeg, at der i nogen Maade kan gives den lutheriske Kirke her i Landet. Naa Herren bevare den paa dette Stade, da har den sikkert en meget stor Fremtid for sig i De forenede Stater."

Vi trænger ikke til en ny Bibel; men vi trænger til en ny Sol — eller en ny Jord; men vi trænger til at bruge den gamle Sols Stråler og den gamle Jords Frugtbarhed bedre. Hver Gang vi samles i Guds Hus om Guds Ord, skalde vi igennem Fortyndelsen og Ublæggelsen af dets dyrebare Sandheder opfordres og opmuntres direkte eller indirekte til at bruge Bibelen i vort Hjem og hente Lys og Frugtbarhed for vort Liv i alle dets Forhold fra den — Vogen over alle Væger.

S. S. e. Neenah, Wis.

Kærlighedens Farve. Nolette af Harald Jensen.</